

2. RSA te veroordelen tot betaling van 407 812,86 euro voor 2001 en 94 097,10 euro voor 2002, ter vergoeding van de kosten die het Parlement heeft gedragen voor de sluiting van een aanvullende verzekering ter vervanging van de garanties die verweerster ten onrechte heeft opgezegd en van de daarmee verband houdende kosten, vermeerderd met de wettelijke rente, met dien verstande dat schade in 2002 bij RSA zal worden aangegeven op grond van de ten onrechte opgezegde polissen;
3. verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Hof wordt geadieerd op grond van een arbitragebeding in een overeenkomst betreffende de verzekering van roerende en onroerende goederen van het Parlement in Luxemburg, Straatsburg, Brussel en een aantal andere steden (waar het Parlement voorlichtingsbureaus heeft).

Partijen zijn het oneens over de geldigheid van de opzegging betreffende in de eerste plaats het risico „arbeidsconflicten-aanslagen” en vervolgens alle garanties (brand en daarmee verbonden risico's).

Volgens het Europees Parlement vervangen de bijzondere bepalingen van de overeenkomst de algemene voorwaarden waarop verweerster zich beroept. Wat de onroerende goederen in Frankrijk betreft, kan artikel 42 van de algemene voorwaarden bovendien geen rechtvaardiging opleveren voor de opzegging van de standaardgaranties met een opzegtermijn van minder dan zes maand. Daar de Franse wet het onmogelijk maakt de dekking van de standaardrisico's en van het risico „arbeidsconflicten-aanslagen” te scheiden, kan dit artikel voor de in Frankrijk gelegen goederen een opzeggingstermijn van minder dan zes maand niet rechtvaardigen. Daar de Luxemburgse wet, die elke opzegging waarin zij niet uitdrukkelijk voorziet, verbiedt, geen opzegtermijn van zeven dagen kent, is die opzegtermijn onwettig voor de onroerende goederen in Luxemburg.

Voorzover overeenkomstig de algemene voorwaarden een niet aan de verzekerde te wijten vergroting van het risico kan worden aangevoerd, zijn de desbetreffende opzeggingen tarief, aangezien zij niet zijn verricht binnen de termijn van een maand nadat het feit dat het risico vergroot, bekend is geworden. De contractuele aansprakelijkheid voor niet-uitvoering van de verzekeringsovereenkomst wordt gebaseerd op het recht dat van toepassing is in de lidstaten waar de verzekerde goederen gelegen zijn.

Beroep, op 5 april 2002 ingesteld door Europees Parlement tegen AIG Europe (AIG)

(Zaak C-124/02)

(2002/C 144/31)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 april 2002 beroep ingesteld tegen AIG Europe (AIG) door Europees Parlement, vertegenwoordigd door D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau en M. Ecker als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Het Europees Parlement concludeert dat het het Hof behage:

1. de door AIG op 8 oktober en 5 november 2001 meegeede opzegging van garantie ongeldig te verklaren;
2. AIG te veroordelen tot betaling van 181 852,93 euro voor 2001 en 44 556,84 euro voor 2002, ter vergoeding van de kosten die het Parlement heeft gedragen voor de sluiting van een aanvullende verzekering ter vervanging van de garanties die verweerster ten onrechte heeft opgezegd en van de daarmee verband houdende kosten, vermeerderd met de wettelijke rente, met dien verstande dat schade in 2002 bij AIG zal worden aangegeven op grond van de ten onrechte opgezegde polissen;
3. verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak C-123/02.

Beroep, op 5 april 2002 ingesteld door Europees Parlement tegen HDI International (HDI)

(Zaak C-125/02)

(2002/C 144/32)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 april 2002 beroep ingesteld tegen HDI International (HDI) door Europees Parlement, vertegenwoordigd door D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau en M. Ecker als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.